

(121, 135, 138)

1. Mi - la Dom - nu - lui I - sus, Să ne vi - nă de sus.

Vi - nă în fi - e - ca - re, Ca - re pe El Îl aş-teap-tă.

2. Când aici ne strâmtorim,
 Noi nu ne îndoim.
 Cu noi darul Lui cel sfânt, cel sfânt
 E până în sfârşit.

3. În milă nădăjduim,
 Nici când nu ne căim.
 Că Dumnezeu ne-a scăpat, scăpat
 Şi El îi îndurat.

4. Şi El încă ne-a scăpa,
 Când crezând L-am ruga.
 Când noi am striga Doamne, Doamne
 Scapă-ne Tu Doamne!

5. De-aceea noi ne rugăm
 Şi milă aşteptăm.
 Ca să ne putem sili, sili,
 Toate a birui.

6. Şi noi mult ne folosim,
 Când pe Isus iubim.
 Că mila Lui ne poate, poate
 Mântui din toate.

7. Noi Doamne mai odată,
 Din inima toată,
 Către Tine toţi strigăm, strigăm
 Şi milă aşteptăm!